

paa ca. 400 000 Kr., skyldes det, at man i Hovedstaden væsentligt har forøget Hjælpekasseudgiften, nemlig fra 2,2 Mill. Kr. i 1925—26 til 3¼ Mill. Kr. i 1926—27. Der har tidligere ved Behandlingen af tilsvarende Lovforslag været Lejlighed til en Drøftelse af Hjælpekasseforholdene her i Hovedstaden paa Grundlag af en Beretning, som den Gang forelaa for os. Jeg finder ingen Anledning til at komme nærmere ind paa en Undersøgelse af Aarsagerne til denne Stigning og det Omfang, hvori den er i Overensstemmelse med Hjælpekasselovens Bestemmelser — jeg besidder heller ikke for Øjeblikket noget Materiale til at dømme derom —, men i hvert Tilfælde, en Stigning paa 400 000 Kr. i Finansaaet 1926—27 betyder jo dog kun ca. 7 pCt. i Sammenligning med, hvad 1925—26 frembød. Modstykket er jo den almindelige Nedgang i Amterne til et samlet Beløb af 650 000 Kr., og det forekommer mig derfor, at det Maksimumsbidrag fra Statens Side, som her er foreslaaet, er velbegrundet i de Omstændigheder, der foreligger, og er Udtryk for en rimelig Hensyntagen til de Faktorer, som først og fremmest melder sig: Befolknings-tilvæksten og Pristallet. Det glæder mig da ogsaa, at Lovforslaget har fundet Tilslutning fra alle Sider i det høje Ting, og derfor bringer jeg Tinget min bedste Tak.

C. F. Sørensen: Den højtærede Indenrigsminister beskæftigede sig baade i sin Forelæggelsestale og i sit sidste Foredrag meget indgaaende med Befolkningsforøgelse og med Pristal, altsaa med Statistik. Jeg vilde tro, det var en Lykke for vort Folk, hvis det kunde leve af Statistik, hvis det kunde nøjes med det; men det kan det ikke, højtærede Hr. Minister! Der er andre Ting, der gør sig gældende end Tal; der er noget, der taler et andet Sprog end Statistikken, og det er de op imod 90 000 arbejdsløse, der har været i denne Vinter i vort Land. Ser vi tilbage paa de foregaaende Aar, 1924—25 og 1925—26, vil vi se, at der ikke nær — lykkeligvis — har været den Arbejdsløshed, der er nu. Jeg tror, at naar vi behandler sociale Love, Hjælpeleve, i den høje Rigsdag, saa er det rigtigere at tage Hensyn til de levende Mennesker end til døde statistiske Tal som dem, den højtærede Minister nævnte, og som fortæller os — ganske vist — Sandheden —, at naar man tager den Sum, som nu her foreslaas, 750 000 Kr., i Betragtning i Forhold til den kvarte Million, der tidligere var Normen, saa passer det — det er rigtigt, deri har Ministeren fuldkommen Ret — under Hensyn til Pristal og Befolkningsfor-

øgelse ganske overordentlig godt sammen. Men jeg mener ikke, det er Statistik, vi udelukkende skal leve af. Den kan være en god Rettesnor i mange Forhold, men her, hvor vi ved, at der gennem en lang Række af Aar har været en meget stor Arbejdsløshed, og hvor Hjemmenes Modstandskraft Aar efter Aar er brudt længere og længere ned, har man ikke Lov til at feje Befolkningen og Bemærkninger af den Art, som jeg er kommet med, af med Bemærkninger af den statistiske Karakter, som den højtærede Indenrigsminister nu fremførte.

Indenrigsministeren kom med en overmaade interessant Bemærkning. Han fremførte som Eksempel, at Aarhus Amtskommune nu ikke brugte mere end Halvdelen af, hvad den havde brugt før. Jeg ved ikke, hvilken Aarsag Ministeren tilskrev denne Omstændighed, om det var paa Grund af bedre, mere sund Økonomi, eller den skyldtes mindre Trang. Jeg sad og tænkte paa, da Ministeren omtalte dette, om det ikke var paa Grund af Fattigdom. Her i Landet plejer Folk at spise Frokost og Middag. Der er ogsaa dem, der tillader sig den Luksus at spise Aftensmad. Men der er Tusinder og atter Tusinder her i Landet, højtærede Hr. Indenrigsminister, som ikke spiser Middag mere, fordi de ikke har Raad til det. Det kan jo godt være, at Aarhus Amt ikke har Raad til at yde saa megen Hjælp, som de gerne vilde. De har maaske været nødt til at følge den højtærede Regerings Formel: at spænde Livremmen ind i saa høj en Grad, at Hullerne ikke længer slaar til, men at man maa lave nogle nye, fordi der er stærkere Trang til at spænde den ind, end Tilfældet har været før. Naar vi staar i en Situation som den, vi staar overfor, en Situation af den alleralvorligste Art, hvor den højtærede Indenrigsministers nye store Opfindelse skal føres ud i det virkelige Liv: Afskaffelsen af ekstraordinær Arbejdsløshed og den dermed følgende ekstraordinære Hjælp, mon Forholdet saa ikke vil blive det, at Nøden i Tusinder og atter Tusinder af Hjem vil banke alvorligere og haardere paa, end den har banket paa nogen Sinde?

Jeg har lige en Bemærkning til det ærede 7de Medlem for 2den Kreds (Piper). Jeg vil bringe en Tak til det ærede Medlem, en dybtfølt, en varm, en oprigtig Tak fra de fattige i dette Land. Tænk, det ærede Medlem vil ikke stille Forslag om at nedsætte det Beløb, der er foreslaaet fra Regeringens Side! Jeg siger paa de fattiges Vegne Tak til det ærede Medlem for denne Barmhjertighed.